

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg til nærmere Overvejelse af og Forhandling om Statens Stilling til Bygge- og Boligproblemerne har behandlet Spørgsmaalet om en eventuel Forlængelse og Videreføring af de i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for mindrebedmlede børnerige Familier Kap. III indeholdte Bestemmelser om Statsgaranti for Laan til privat Byggeri.

Der har i Udvalget været Enighed om, at det vil være ønskeligt at søge den bestaaende Garantiordning, der kun har Gyldighed inden for Finansaaret 1938—39, forlænget i yderligere 2 Aar, ligesom Udvalget har været enig om, at den i Lovens § 31 a) fastsatte Maksimumsstørrelse for de Beboelsesejendomme, der i denne Henseende kan komme i Betragtning, søges udvidet saaledes at Garantiordningen udstrækkes til at omfatte Finansiering af Beboelsesejendomme med indtil 6 Lejligheder. Hertil sigtende Bestemmelser er optaget i Forslagets § 1, hvori tillige den absolutte Grænse for Garantiordningens økonomiske Rækkevidde som en naturlig Følge af den foreslaaede Udvidelse af Lovens Omraade er foreslaaet forhøjet fra 5 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr. aarlig inden for hvert af de 2 Finansaar, hvori Lovbestemmelsen foreslaas forlænget.

Da det under en saadan Udvidelse af Lovens Omraade vil være mindre hensigtsmæssigt at opretholde Bestemmelsen om, at Indenrigsministeriet ved første Udleje af Ejendomme, hvori indestaar statsgaranterede Laan, skal godkende Lejesummen,

har Udvalget fundet det rimeligt, at denne Beføjelse fremtidig overgaar til vedkommende Kommunalbestyrelse, saaledes som det er foreslaaet i Forslagets § 2, men med Adgang for Udlejeren til at indbringe Kommunalbestyrelsens Afgørelse for Indenrigsministeren.

Samtidig har der i Udvalget været rejst Spørgsmaal om under de i Øjeblikket bestaaende Forhold for Byggeriet at søge udvirket Adgang til Indrømmelse af Henstand med de paa Bygningerne faldende Skatter for saa vidt angaar det Nybyggeri, der iværksættes af private til Fremskaffelse af Beboelsesejendomme for den mindre bedmlede Del af Befolkningen.

Under Behandlingen af dette Spørgsmaal har Udvalget givet sin Tilslutning til, at den ekstraordinære Byrde, som et Byggeforetagendes Drift er belastet med i den første halve Snes Aar efter Færdiggørelse som Følge af de Krav, der stilles til en hurtig Afvikling af visse Prioriteter, i nogen Grad søges afbødet gennem en Skattelempelse i disse Aar. Udvalget har herved været opmærksomt paa, at der af Hensyn til Bygningsskatternes forholdsvis ringe Betydning for de mindre Ejendomme, for hvilke de gældende Fradrag spiller en væsentlig Rolle, og til de administrative Betæneligheder ved Henstandsordninger for saa vidt angaar saadanne ubetydelige Skattebeløb, bør ansættes en Minimumsgrænse for den foreslaaede Henstandsordning. Man har i denne Henseende ment, at kun Ejendomme med mindst 4 Lejligheder bør kunne komme i Betragtning. I øvrigt skal man henvisse til det i Forslagets § 3 indeholdte.